

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **SVS Delta Racing Team, z.s.**
sídlem Dolní 61, Kobeřice u Brna
zastoupen Mgr. Janem Pořízkem, advokátem
sídlem Kováků 554/24, Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo nám. 449/3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.1.2018, č.j. JMK 181180/2017, sp. zn. S-JMK 171005/2017 OD,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 9.1.2018, č.j. JMK 181180/2017, sp. zn. S-JMK 171005/2017 OD, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč k rukám Mgr. Jana Pořízka, advokáta, sídlem Kováků 554/24, Praha, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podanou žalobou napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 9.1.2018, č.j. JMK 181180/2017, sp. zn. S-JMK 171005/2017 OD, kterým žalovaný podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), zamítl jako nepřipustné jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Slavkov u Brna, odboru stavebního úřadu, územního plánování a životního prostředí, silničního správního úřadu, ze dne 4.8.2017, č.j. SU/38908-17/4777-2017/Hro, jímž byla povolena stavba „Vážany nad Litavou – obnova propustku pod účelovou komunikací na p. č. 1452, 2107 a 1618“ v k.ú. Vážany nad Litavou. Podle žalovaného není žalobce oprávněn k podání odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, neboť nemůže být povolovanou stavbou přímo dotčen na svých vlastnických právech a není tudíž účastníkem řízení.

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Podle žalobce se povolená stavba propustku týká veřejně přístupné účelové komunikace, která představuje jedinou způsobilou příjezdovou cestu k jeho pozemkům; překopáním komunikace při provádění stavebních prací bude žalobci znemožněn přístup k nim. Zásadní omezení užívání pozemků žalobce může přinést nejen stavební činnost, nýbrž i samotná stavba; žalobce se přitom nemohl seznámit s projektovou dokumentací. Tvrzení správních orgánů o možnosti využívat jiné komunikace nemá oporu ve spisech a není pravdivé. Žalovaný se nevypořádal s argumentací žalobce ve vztahu k jeho účastenství a ignoroval diskriminační přístup prvostupňového orgánu k jednotlivým vlastníkům dotčeným prováděním stavby; napadené rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
3. Podle žalobce argumentace žalovaného porovnávající možnost přístupu k pozemku s imisemi nad míru přiměřenou poměrům není případná; ostatně také imisemi může být dotčen i vlastník vzdáleného pozemku. Stejně tak skutečnost, že překopání komunikace postihne i jiné uživatele, není podstatná; nadto žalobce bude dotčen více, než vlastníci ostatních okolních pozemků, neboť potřebuje mít příjezd zajištěn po celý rok za účelem provádění terénních úprav i ochrany majetku. Podle žalobce je nutné § 109 písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), vykládat extenzivně, a to především v případech, kdy stavební úřad nevedl územní řízení, jako tomu bylo v nyní posuzované věci.
4. Žalobce zdůrazňuje, že účastenství ve stavebním řízení zakládá možnost přímého dotčení vlastnického práva, nikoli jeho dotčení. Z tohoto důvodu je irelevantní tvrzení žalovaného, že omezení přístupu nebude vyvoláno samotnou stavbou, nýbrž až případnou uzavírkou uvedené pozemní komunikace ve smyslu zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“).
5. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhl, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

6. Žalovaný nesouhlasí se žalobou, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Věcně setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí. Žalovaný zdůraznil, že i podle žalobce vede k žalobcově areálu více přístupových cest, přičemž po komunikaci na

pozemku parc. č. 2110 v k.ú. Vážany nad Litavou, která se napojuje na silnici č. III/4195, mohou jezdit vozidla s okamžitou hmotností do 9 tun; podle žalovaného je právě po této komunikaci zachován pro účastníky motocyklových a cyklistických závodů, i pro běžný provoz samotného žalobce, přístup ke sportovišti. Nelze tak dovozovat, že dochází k bránění užívání pozemku a k diskriminaci žalobce.

7. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu zamítl.

III. Posouzení věci

8. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
9. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Předmětem stavebního řízení, ve vztahu k němuž se žalobce domáhal účastenství, bylo vydání stavebního povolení na stavbu „Vážany nad Litavou – obnova propustku pod účelovou komunikací na p. č. 1452, 2107 a 1618“ v k.ú. Vážany nad Litavou. Mezi stranami není sporu o to, že žalobce je vlastníkem pozemků parc. č. 1852, 1854/2, 1854/3 a 1855 v k.ú. Vážany nad Litavou, které jsou společně s pozemkem parc. č. 1854/1 součástí plochy, která je užívána jako sportoviště – dráha pro motocyklové a cyklistické sporty. Žalobce uvádí, že účelová komunikace na pozemku parc. č. 1452, 2107 a 1618 v k.ú. Vážany nad Litavou je jedinou způsobilou příjezdovou cestou k jeho pozemkům.
11. Ze správního spisu plyne, že žalobce v průběhu stavebního řízení, zahájeného na základě žádosti obce Vážany nad Litavou, podáním ze dne 24.7.2017 uplatnil námitky proti způsobu provádění stavby a projektové dokumentaci (ke které současně uvedl, že mu stejně jako ostatní podklady pro rozhodnutí není známa), současně také vymezil důvody svého postavení jako účastníka řízení; mimo jiné uvedl, že v průběhu provádění stavby dojde k přerušení či přinejmenším omezení provozu na jediné pozemní komunikaci umožňující příjezd k jeho pozemkům, čímž dojde k omezení jeho vlastnického práva.
12. Prvostupňový orgán dospěl k závěru, že k pozemku žalobce vede několik přístupových cest, a proto žalobce nemůže být dotčen na svých vlastnických právech; žalobci tak nebylo přiznáno postavení účastníka řízení a k jeho námitkám prvostupňový orgán nepřihlížel. Tento závěr vtělil do stavebního povolení. Žalobce následně proti povolení stavby brojil odvoláním, ve kterém podrobnou argumentací zdůvodňoval své postavení účastníka řízení i námitky ve věci samé. Z napadeného rozhodnutí plyne, že žalovaný se zabýval toliko otázkou, zda žalobci svědčí postavení účastníka řízení; dospěl přitom k závěru, že žalobci toto postavení nesvědčí, a proto je jeho odvolání nepřipustné.
13. Podle § 114 odst. 1 stavebního zákona účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního

předpisu, může ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první a druhé, se nepřihlíží.

14. Podle § 109 písm. e) stavebního zákona je účastníkem stavebního řízení vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno.
15. Podle § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.
16. Z § 112 odst. 1 věty třetí stavebního zákona plyne, že oznámení o zahájení stavebního řízení a další písemnosti v řízení se doručují účastníkům řízení a dotčeným orgánům jednotlivě, nejde-li o řízení s velkým počtem účastníků; v řízení s velkým počtem účastníků se oznámení o zahájení řízení a další písemnosti v řízení doručují postupem podle § 144 odst. 6 správního řádu. Podle § 112 odst. 1 poslední věty stavebního zákona v případě řízení s velkým počtem účastníků se v oznámení o zahájení řízení a v dalších úkonech řízení účastníci řízení podle § 109 písm. e) a f) tohoto zákona identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí přímo dotčených vlivem záměru.
17. Prvostupňový orgán v daném případě s ohledem na vysoký počet účastníků postupoval podle § 112 odst. 1 věty poslední stavebního zákona a doručoval písemnosti týkající se stavebního řízení o povolení stavby „Vážany nad Litavou – obnova propustku pod účelovou komunikací na p. č. 1452, 2107 a 1618“ v k.ú. Vážany nad Litavou veřejnou vyhláškou. Zároveň ze správního spisu plyne, že mezi účastníky řízení dle § 109 písm. e) stavebního zákona, specifikovanými v těchto písemnostech parcelními čísly dotčených pozemků, žalobce označen není; ostatně o tom mezi účastníky řízení není sporu.
18. Žalovaný dovodil, že žalobce není vlastníkem sousedního pozemku a současně nedojde k přímému dotčení jeho vlastnického práva, neboť žalobce má možnost příjezdu k pozemkům parc. č. 1852, 1854/2, 1854/3 a 1855 v k.ú. Vážany nad Litavou prostřednictvím jiných komunikací. Žalobce může být stavbou dotčen, avšak toto dotčení nelze považovat za přímé, neboť k jeho pozemku vedou i jiné pozemní komunikace a žalobce může získat povolení k jejich případnému užívání po dobu provádění stavby. Omezení přístupu nadto nebude vyvoláno samotnou stavbou, nýbrž až případnou uzavírkou pozemní komunikace.
19. Zdejší soud s uvedenými závěry žalovaného nesouhlasí.
20. Účastenství ve stavebním řízení je vázáno na splnění dvou podmínek, které musí být splněny současně. První je vlastnictví sousedního pozemku nebo stavby na něm, druhou poté možnost přímého dotčení vlastnického práva prováděním stavby. K závěru o účastenství

osoby postačí pouhá možnost dotčení jejích práv. To, zda skutečně k dotčení dojde, či nikoliv, je až předmětem meritorního posouzení ve stavebním řízení.

21. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26.10.2017, č.j. 9 As 324/2016-52 „S krajským soudem lze souhlasit v tom, že pro hodnocení, zda žalobkyni svědčilo účastenství ve stavebním řízení, bylo podstatné, zda provádění stavby se může přímo dotknout vlastnického práva k pozemku žalobkyně nebo jejím stavbám na nich, nikoliv však to, zda umístěním navrhované stavby nebo jejím provozem po dokončení může být žalobkyně přímo dotčena na vlastnickém právu ke svým nemovitostem. Krajský soud má pravdu v tom, že přímé dotčení umístěním sousedních nemovitostí stavby či jejím provozem by bylo důvodem účastenství v územním řízení.“. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16.1.2018, č.j. 2 As 328/2016-96, „Prováděním stavby je třeba rozumět samotnou stavební činnost v úzkém smyslu, tj. výstavbu, přičemž možnost přímého dotčení záleží na okolnostech individuálního případu, s přihlédnutím k povaze zamýšlené stavby (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2017, č. j. 9 As 324/2016 – 52)“.
22. Pojem „přímé dotčení vlastnického práva“ je v judikatuře Nejvyššího správního soudu (např. rozsudky ze dne 29.6.2011, č.j. 7 As 54/2011-85, a ze dne 19.6.2009, č.j. 5 As 67/2008-111) konstantně vykládán jako změna poměrů v lokalitě vyvolaná zamýšlenou stavbou, která má (negativní) vliv na podstatu, obsah nebo výkon vlastnických práv. Přímým dotčením lze nepochybně rozumět především dotčení stíněním, hlukem, prachem, pachem, zápachem, kouřem, vibracemi, světlem apod., tj. různými imisemi. Těmi se obecně rozumí výkon vlastnického práva, kterým se s ohledem na konkrétní okolnosti neoprávněně zasahuje do cizího vlastnického nebo jiného práva nad míru přiměřenou poměrům (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.7.2013, č.j. 7 As 17/2013-25, č. 2932/2013 Sb. NSS). Přitom pojem „sousední pozemek“ je třeba vykládat tak, že se nejedná pouze o pozemek mající společnou hranici s pozemkem, na kterém má být stavba umístěna a realizována. Sousedství je třeba chápat širěji, neboť stavby se neprojevují jen v hranicích stavebního pozemku (srov. nález Ústavního soudu ze dne 7.4.2005, sp. zn. III. ÚS 609/04, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.7.2014, č.j. 9 As 101/2014-98).
23. Zdejší soud dále zdůrazňuje, že podmínkou účastenství v řízení není vyhovění uplatněným věcným námitkám. Pro úspěšnost námítky vztahující se k účastenství postačuje potencialita dotčení práva. Námitky uplatněné účastníky v řízeních dle stavebního zákona mají dvojitou povahu, jednak se v nich tvrdí skutečnosti, které zakládají dané osobě postavení účastníka řízení, kromě toho představují věcné výtky směřované proti záměru. Stavební úřad je povinen posoudit uplatněné námitky nejprve z toho pohledu, zda zakládají účastenství v řízení. Teprve pokud je odpověď na tuto otázku kladná, projedná věcné námitky proti záměru. Oba okruhy námitek přitom mohou být po obsahové stránce shodné, nicméně přestože mohou ohledně účastenství vést k příznivému závěru pro vlastníky nemovitostí, kteří se účastenství domáhají, ještě to neznamená, že jejich námitkám bude vyhověno věcně.
24. Podle zdejšího soudu bez ohledu na skutečnost, zda jsou námitky žalobce proti povolované stavbě a jejímu provádění důvodné či nikoli, důsledkem provádění stavby je nemožnost žalobce užívat dotčenou komunikaci za účelem příjezdu k jeho pozemkům; to ostatně plyne již z napadeného rozhodnutí, kde žalovaný mj. s odkazem na argumentaci prvostupňového orgánu opakovaně uvedl, že jelikož k pozemkům žalobce vede několik přístupových cest, nebude žalobce na svých vlastnických právech dotčen. Právě to, že

v důsledku provádění stavby nebude žalobce moci komunikaci za účelem přístupu ke svým pozemkům užívat (či bude v této možnosti jinak omezen), značí možnost přímého dotčení na jeho vlastnických právech; ostatně pokud by provádění stavby nemohlo mít za následek omezení užívání uvedené komunikace žalobcem, postrádala by argumentace žalovaného možností užívat jiné komunikace smysl.

25. V tomto kontextu pak zdejší soud považuje za nepřipadný odkaz žalovaného na skutečnost, že omezení přístupu nebude vyvoláno samotnou stavbou, nýbrž až případnou uzavírkou uvedené komunikace. Skutečnost, že podle § 24 zákona o pozemních komunikacích může provoz na dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích být částečně nebo úplně uzavřen, popřípadě může být nařízena objízďka, neznamená, že fakticky nebude možnost využití účelové komunikace určitým způsobem omezeno samotným prováděním stavby (obnovy) propustku pod komunikací, a to i bez toho, aby byl přístup ke komunikaci omezen uzavírkou komunikace.
26. Pokud jde o žalovaným zmiňované alternativní cesty, které by žalobce mohl za účelem přístupu ke svým pozemkům využít, tak žalobce v žalobě upozorňuje, že přístup k areálu sportoviště umožňuje několik pozemních komunikací, přičemž v roce 2009 došlo ke stanovení místní úpravy provozu, resp. omezení veřejného přístupu na ně, provedené umístěním dopravních značek; na komunikaci na pozemku parc. č. 1353/5 v k.ú. a obci Nížkovice umožňující přístup k areálu ze silnice č. I/54 byla 6.3.2009 umístěna dopravní značka B1 – zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech s dodatkovou tabulkou E13 s textem „vjezd na povolení obce Nížkovice“; na komunikaci na pozemku parc. č. 1495/130 v k.ú. a obci Kobeřice u Brna umožňující přístup k areálu ze silnice č. III/4199 byla 10.3.2009 umístěna dopravní značka B1 – zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech s dodatkovou tabulkou E13 s textem „vjezd na povolení obce Kobeřice u Brna“; na komunikaci na pozemku parc. č. 2110, která se v obci Vážany nad Litavou napojuje na silnici č. III/4195, byla 15.4.2009 umístěna dopravní značka B13 – zákaz vjezdu vozidel, jejichž okamžitá hmotnost přesahuje 9 tun s dodatkovou tabulkou E13 s textem „vjezd na povolení obce Vážany nad Litavou“.
27. V daném případě se sice nejedná o skutečnost podstatnou pro posouzení možnosti přímého dotčení na žalobcových vlastnických právech prováděním stavby, nýbrž až pro vypořádání námitek žalobce ve věci samé, nicméně pokud žalobce alternativní cesty vedoucí k jeho pozemkům může užívat pouze za určitých podmínek (vjezd pouze na povolení či vjezd vozidel s hmotností nad 9 tun pouze na povolení, což žalovaný nijak nerozporuje), tím spíše tato skutečnost svědčí o možnosti přímého dotčení a pro účastenství žalobce ve stavebním řízení.
28. Pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že omezení dopravního spojení nepostihne pouze žalobce, nýbrž také ostatní uživatele uvedené pozemní komunikace, nejedná se podle zdejšího soudu o důvod, proč by žalobce nemohl být (eventuálně společně s dalšími takovými osobami) účastníkem stavebního řízení, resp. o kritérium, podle něhož by měla být hodnocena potencialita přímého dotčení na právech žalobce. Pokud k tomu žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.8.2009, č.j. 5 As 6/2009-94, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že „...rušivé jevy, které stěžovatel zmiňuje, nejsou vyvolány stavbou samotnou, tzn. samotným uložením plynové přípojky, ale jsou nezbytnými běžnými průvodními jevy každé obdobné realizované stavby, tzn. vždy se bude jednat dočasně o zvýšený hluk, provoz, zhoršení pohody bydlení apod. Tato negativa však

dopadají i na jiné obyvatele a osoby pohybující se v dané lokalitě, než toliko na majitele sousedních pozemků, tj. stěžovatele. Nejvyšší správní soud na tomto místě uzavírá, že ani zde nelze hovořit o přímém dotčení vlastnického práva k pozemku stěžovatele, i když není sporu o tom, že na svých právech pokojného užívání dotčen být po určitou dobu může.“, tak ani z těchto závěrů nelze dovozovat, že účastníkem řízení ve smyslu § 109 písm. e) stavebního zákona může být toliko ten, kdo bude prováděním stavby dotčen více, než kdokoli jiný; v takovém případě by poté mohl být účastníkem řízení podle dotčeného ustanovení pouze jediný subjekt, jehož práva by byla potenciálně dotčena nejvíce ze všech takových v úvahu připadajících subjektů; to však podle zdejšího soudu nebylo úmyslem zákonodárce. Obdobně platí také pro tvrzení žalovaného, že uzavření komunikace je průvodním jevem každé obdobné realizované stavby; nejedná se podle zdejšího soudu o okolnost, pro kterou by žalobce nemohl být účastníkem stavebního řízení, nýbrž případně až o argument související s vypořádáním věcných námitek žalobce brojícího proti stavbě ve stavebním řízení.

29. Žalovaný v napadeném rozhodnutí také uvedl, že v obdobné situaci týkající se účasti BIKE PARK, z.s. (vlastníka jednoho z pozemků, na němž se dráha pro motocyklové a cyklistické sporty nachází) v daném stavebním řízení rozhodl tak, že není účastníkem řízení. Zdejšímu soudu je z úřední činnosti známo, že žalobu proti tomuto rozhodnutí žalovaného (ze dne 11.10.2017, č.j. JMK 146651/2017, sp. zn. S-JMK 111680/2017 OD) zdejší soud rozsudkem ze dne 23.1.2020, č.j. 30 A 273/2017-127, zamítl s tím, že závěr správních orgánů o nemožnosti přímého dotčení práv žalobce prováděním předmětné stavby ob stojí, neboť úvaha žalovaného, že k dráze žalobce vede i jiná pozemní komunikace, je udržitelná z toho důvodu, že žalobce v rámci správního řízení i v rámci řízení před soudem nedoložil, že pro svoji činnost (legální užívání jeho pozemků) je třeba využívat vozidla s okamžitou hmotností nad 9 tun a z jakého důvodu je i nyní třeba budovat jeho areál a zda a v jakém rozsahu vůbec je areál používán pro pořádání motokrosových podniků. Zdejší soud (senát, jež ve věci rozhoduje) se v nyní posuzovaném případě s tímto závěrem z výše uváděných důvodů neztotožňuje, neboť je toho názoru, že tyto úvahy souvisí až s posouzením věcných námitek žalobce proti stavbě či jejímu provádění ve stavebním řízení coby účastníka stavebního řízení.
30. Pokud žalobce a žalovaný shodně v průběhu řízení uváděli, že stavební povolení bylo v přezkumném řízení zrušeno rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, ze dne 14.2.2018, č.j. JMK 40124/2018, sp. zn. S-JMK 10089/2018 OD, tak shodně oba účastníci zdejšímu soudu sdělili (žalovaný naposledy dne 28.4.2020), že toto rozhodnutí doposud nenabylo právní moci, neboť bylo napadeno odvoláním. Jedná se tudíž o skutečnost, která nemá vliv na posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí, kterým žalovaný pravomocně rozhodl o otázce, zda žalobci účastenství ve stavebním řízení, jež vyústilo ve vydání doposud nezpochybněného stavebního povolení, svědčí či nikoli. Žalovaný v této otázce postupoval nesprávně a v rozporu se stavebním zákonem; proto musí být jeho rozhodnutí soudem zrušeno.
31. Zdejší soud s ohledem na výše uvedené uzavírá, že žalovaný pochybil, pokud žalobci právo účastníka řízení nepřiznal a odvolání coby nepřípustné zamítl. Zdejší soud proto napadené rozhodnutí pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V něm je žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

IV. Náklady řízení

32. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
33. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný ve věci úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady ve výši 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek za žalobu; pokud jde o soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, tak tu žalobce úspěšný nebyl. Pokud jde o účelně vynaložené náklady právního zastoupení, ty spočívají v odměně zástupce za dva úkony právní služby po 3 100 Kč společně se dvěma režijními paušály po 300 Kč – převzetí a příprava zastoupení a žaloba; podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif). Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem DPH, byla k nákladům za právní zastoupení připočtena částka odpovídající DPH. Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobci částku 11 228 Kč. K zaplacení byla žalovanému stanovena přiměřená lhůta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 21. května 2020

David Raus v.r.
předseda senátu